

اثربخشی درمان شناختی - رفتاری بر کاهش اختلالات رفتاری دانش آموزان

رامین رحیمی (دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه تبریز)

rahimi.ramin@yahoo.com

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان شناختی - رفتاری بر کاهش اختلالات رفتاری دانش آموزان صورت گرفت. در این طرح شبه آزمایشی، ۳۰ نفر نمونه پسر ۱۳ تا ۱۵ ساله از جامعه آماری دانش آموزان دارای اختلالات رفتاری مدارس شهر ارومیه به صورت نمونه گیری غیرتصادفی در دسترس انتخاب شده و بصورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه ای، درمان شناختی رفتاری دریافت کردند. هر دو گروه با استفاده از مقیاس اختلالات رفتاری راتر (۱۹۷۶) به عنوان پیش آزمون و پس آزمون مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای مقایسه پس آزمون هر دو گروه از روش تحلیل کوواریانس تک متغیره و چند متغیره استفاده شد. نتایج نشان داد با کنترل پیش آزمون، بین گروه های آزمایش و کنترل در متغیر اختلالات رفتاری کل ($F=۸۹/۴۶$) و مولفه های بیش فعالی - پرخاشگری ($F=۴۷/۱۳$)، افسردگی - اضطراب ($F=۵۶/۰۵$)، ناسازگاری اجتماعی ($F=۲۴/۳۷$)، رفتارهای ضد اجتماعی ($F=۲۶/۸۹$)، حواس پرتی ($F=۲۲/۹۵$)، انگشت مکیدن - ناخن جویدن ($F=۶/۹۰$) در سطح ($p<۰/۰۵$) تفاوت معنی داری وجود داشت. بر اساس یافته های پژوهش می توان نتیجه گرفت که درمان شناختی رفتاری بر کاهش اختلالات رفتاری دانش آموزان موثر است.

کلید واژه‌ها: درمان شناختی-رفتاری، اختلالات رفتاری